

Kış Okulu İzlenimleri

YAZI: Atalay ÖZKUL
atalay.ozkul@gmail.com

Birçok göğüs hastalıkları asistanının aksine Türk Toraks Derneği Kış Okulu'na asistanlığın başında gitme şansına sahip oldum. Daha önünde alınacak uzun bir yolu olan bir hekim olarak, yolun başında bu yoğunlaştırılmış eğitim ve öğretim programının beni çok hızlandıracağını düşündüm. Ayrıca nöbetlerden, mesleğin sorunlarından birkaç gün de olsa uzaklaşmak çok çekici gelmişti. Üstelik eski borçlarımı yeni kapatmış ve birikimi olmayan birisi olarak yol param hariç tüm masrafları derneğin karşılaması da benim için bulunmaz bir fırsattı.

Hocalarım ve arkadaşlarımla İzmir'den Antalya'ya yapılan kısa bir uçak yolculuğundan sonra fakülte günlerimden tanıdığım eski göğüs hastalıkları hocalarımın yanı sıra başka bölümlerden de çok sayıda hocamızı havaalanında görmek beni çok şaşırttı ve heyecanlandırdı. Havaalanından otele transfer esnasında hocalarımızla sohbet etme imkânı bulmam heyecanımın bir miktar yatışmasına neden oldu. Konaklayacağımız otelde yıllar önce çalışmışım; bu sefer orada hizmeti alan taraf olarak bulunmak da çok tuhaftı doğrusu.

Kış okulunda, fakülte'deki gibi derslik düzeni beklerken dokuz-on kişilik çok sayıda yuvarlak masa ile karşılaştım. Küçük gruplarla daha az sayıda kişinin öğreticiyle ve birbiriyle daha yakın, yüz yüze iletişim kurabiliyor olması derslerin daha canlı ve öğretici olmasını sağlıyordu. Dersler arasında bilgi modülleri dışında "tutum" ve

"araştırma" modülleri denen, sırasıyla hasta-hekim ilişkisini ve akademik yayınlarla ilgili olan modüller başta ilgimi çekmemişti. Ne de olsa hemen öğrenmem gereken klinik konular bulunmaktaydı. Ancak ismimizin yer almadığı modüllere katılmamız, bu modüller sistemi olumsuz etkileyeceği için önerilmediğinden bu modüllere şans vermek zorunda kaldım. İyi ki de vermişim, kesinlikle pişman olmadım. Bu modüllerden sonra günlük pratikte çok sık karşılaştığım, klinik yaklaşım dışı olan ve gereksinim duyduğumu bile bilmediğim birçok konu hakkında bilgim oldu. İyi hekim olmanın yalnızca küçük bir kısmının klinik bilgi olduğunun farkına vardım.

Derslerden sonra da program boş değildi, isteyenler için konserler, yarışmalar vardı. Bu etkinliklerde, başka şehirlerden göğüs hastalıkları hekimleri ile tanışma fırsatı buldum. Bunlar ilgi çekmezse veya kafa dinlemek istenirse otelin geniş imkânlarından faydalanmak, egzersiz yapmak ve gecenin sessizliğinin tadını çıkarmak da mümkündü.

Geriye dönüp baktığımda kış okulu süresince hiç sıkılmadığımı ve bir saatin bile boşa gitmediğini düşünüyorum. Hekimliğin ve insanlığın tüm yönlerine dokunan bir eğitim toplantısını tecrübe etmiş olduğum için çok mutluyum ve tüm kalbimle daha yetmişmiş bir insan ve hekim olarak bir gün yeniden kış okuluna katılmayı umuyorum.

